

andre, der trængte dertil, saa skal jeg villig indrømme, at han og hans Bemærk gøre, hvad de kunne, for at mine Forslag her og andre Steder skulle blive hængende i Stykkerne, men det er dog ikke min Skyld. Jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem er en god Nektur i den Retning, jeg har lagt Mærke til det ærede Medlems Virksomhed, hvorledes han satte sig imod Forslaget om Vicitationer, medens han med todt Blod stemte for Tilsind af Kr. til Husdyrene, til Dphjælpsning af Landbruget og for Agrarlovene i Nar. Jeg ved nok, at det ærede Medlem søger at frembringe Resultater, vi saa nu at se, om det bliver ret mange i Nar, men om det bliver til Fordel for Arbejderne, tvivler jeg meget stærkt, i den Retning har jeg endnu ikke set det ærede Medlems Virksomhed.

Formanden (Høgskbro): Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stoth: Jeg ønsker kun at gøre en Berigtigelse til det ærede Medlems sidste Udtalelse. Han sagde, at jeg modvirkede Vicitationslovsforslaget i Fjor, og jeg var jo ogsaa Medlem af det Udvalg. Jeg skal blot oplyse, at før det første Møde blev holdt i det Udvalg, havde jeg læst „Socialdemokraten“, i hvilken der stod nogle Anordninger om, hvorledes den Sag var ordnet i London, og jeg henstillede da til d'Hr., at naar det kunde lade sig ordne saaledes i England, maatte det vel ogsaa kunne ske her. D'Hr. søgte saa at skaffe Oplysninger herom til Stede, og der blev ikke holdt Møde i Udvalget tiere i Fjor, fordi disse Oplysninger ikke vare ankomne. Det ærede Medlem kan derfor ikke sige, at jeg modvirkede Vicitationsloven i Fjor, jeg gav tværtimod Anvisning paa den Vej, som d'Hr. have fulgt i Nar, idet jeg har hørt, at de i Nar have faaet disse Oplysninger.

Indenrigsministeren (Singersted): Sige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, der ønskede, at jeg skulde udtale mig om de specielle Tilfælde, skal jeg sige, at jeg har tilladt mig at henvisse til § 1, hvori der staar, at vedkommende skulle have efter deres Behov under de givne Vilkaar. At en Mand's Behov maa blive mindre, naar han delvis bliver forsørget af Slægtninge, end naar han er henbist til at forsørge sig selv, kan der ikke være Tvivl om. Hvor meget det vil blive mindre, kan man ikke sige i almindelige Udtryk, det maa komme an paa de konkrete Forhold, og der-

for kan jeg ikke udtale mig derom mere specielt.

Forslagsstilleren (Bluhme): Den ærede Minister sandt, at jeg var meget nøjsom i mine Fordringer. Det ere vi blevne vant til her i Salen, vi ere meget nøjsomme i vore Forlangender, og meget taknemmelige naar vi en Gang imellem faa en lille Smule, og det forekommer mig, at Ministeren ikke stillede sig aldeles usympatetisk, om han end mente, at Vejen ikke just var den, der er anviset i § 1. Det kan være, at jeg har taget fejl. Men dertil vil jeg kun sige, at vi ere jo vant til, at man fra Højres Side stiller sig usympatetisk over for den Slags, og Ministrene kende jo saa nøje Stemmningen og Ønskerne inden for Højre, at naar Højre ikke kan gaa med til en Sag som denne, kan Ministeren ogsaa sige det. Men han afviste den ikke aldeles ubetinget, han hystes, at den dog burde gaa til 2den Behandling, thi der kunde maasse være noget at gøre, om endogsaa Vejen var en noget anden, og vi skulde have en særlig Lov derfor. Men naar han paastod, at det var vanstelig at forstaa det her foreliggende, saa vil jeg rigtignok indrømme en Ting, og det er, at vi ikke have set en Lov endnu her i Landet, som Juristerne ikke kunde misforstaa, og det er altsaa naturligt, at jeg, som ikke særlig forstaa mig paa at skrive Love, kan delt Skæbne med andre. Ellers synes jeg ikke, det er saa vanstelig at forstaa, i Særdeleshed paa den Maade, jeg motiverede det, idet jeg mente, at hvis man vilde vedtage noget saadant, saa var der Anledning til herefter i Stedet for at faste en Tilførselsjeddelen hen til Folk, saa at give dem Redningsmedalje og dermed forbinde Tilfagn for Fremtiden. Naar jeg har sagt, at det var til Folk, som var tjenstgørende ved Redningsvæsenet, vil jeg dertil sige, at naar en Mand paa Grund af, at det faste Mandstab er borte, løber hen og siger: „Her er jeg,“ og kaster sig ud i Baaden, er han, saa længe han gør den Tjeneste, tjenstgørende ved Redningsvæsenet. Skulde det hyderligere kunne misforstaaes, er jeg vis paa, at hvis den højtærede Minister vil være behjælpelig ved Loven, saa vil han nok kunne skrive den saaledes, at han mener, at Juristerne ikke kunne misforstaa den.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.